herpy

PILEGIFTFRØER

Spot-legged Poison Frog

Ameerega picta

Ameerega picta er en lille, dagaktiv pilegiftfrø med mørkebrun ryg, sorte sider med lyse striber og gule til røde pletter på lårene. Den lever på skovbunden fra Amazonas' lavland op i foden af Andes i Bolivia, Peru, Colombia og Brasilien og har en isoleret bestand i Venezuela. Arten holdes kun sjældent, så pasningen bygger på klimaet i udbredelsesområdet og på nære slægtninge.

Familie: Dendrobatidae Tidligere navn: *Epipedobates pictus; Dendrobates pictus* Udgivet 16. november 2026

SPECIFIKATIONER

DYRET

Voksenstørrelse	**22-28 mm** snude-kloak-længde
Levetid	**8-12 år**
Aktiv	**Dag**
Levevis	**Jordboende**
Biotop	**Regnskov og bjergskov**
Hudgift i naturen	**Mild**
Hudgift i fangenskab	**Ingen** Opdrættede dyr. Vildfangne dyr kan beholde giften længe
Sværhedsgrad	**Erfaren**

PASNING

Min. terrarie	**60 × 40 × 40 cm** L × B × H til 2 voksne dyr
Temperatur, dag	**21-25 °C**
Temperatur, nat	**18-22 °C**
Luftfugtighed	**70-100 %**
Vand	**Vandskål** dybde 1-2 cm
UVB	**Valgfri** Ferguson-zone 1
Kost	**Små leddyr (springhaler, bananfluer)**
Holdes	**Parvis**

AVL

Formering	**Æglæggende**
Udvikling	**Haletudserne bæres til vand**
Æglægning	**På jorden**
Æg pr. lægning	**15-40**
Klækning	**15-22 dage**
Larvetid	**40-90 dage** fra klækning til metamorfose
Larvefoder	**Alger/planter og færdigfoder**
Yngelpleje	**Bærer haletudserne**

BESKYTTELSE OG PAPIRER

CITES	**Appendiks II**
IUCN	**Ikke truet (LC)**

Alle arter i slægten Ameerega står på CITES bilag II, så handel over grænser kræver CITES-papirer. Køb kun dyr, der kan dokumenteres som opdrættede, og gem papirerne. EU-bilaget er ikke aflæst i referencetabellen og er derfor ikke angivet.

Om arten

Ameerega picta er en jordlevende pilegiftfrø af slægten *Ameerega*, som omfatter mange mellemstore til store dagaktive arter. Voksne dyr er formentlig omkring 22-28 mm fra snude til kloak; det nøjagtige mål er ikke dokumenteret, og tallet i boksen er et skøn. Ryggen er mørkebrun, og de sorte sider er afgrænset af to gulhvide striber. Bagest på lårene sidder gule til røde pletter. Kønsforskelle i udseende er ikke dokumenteret.

Arten blev beskrevet af Tschudi i 1838 som *Hylaplesia picta* og har siden stået i slægterne *Dendrobates*, *Phyllobates* og *Epipedobates*, før den kom til *Ameerega* i 2006. Flere former, der tidligere blev regnet som egne arter, er nu slået sammen med den, bl.a. *Epipedobates yungicola* fra Andesfoden i Bolivia og *Epipedobates guayanensis* fra Venezuela. Den venezuelanske

bestand er måske en selvstændig art.

Slægten *Ameerega* har alkaloider i huden, som frøerne optager gennem føden i naturen. Giftigheden hos *A. picta* er ikke nærmere dokumenteret og regnes her som mild. Opdrættede dyr, der fodres med bananfluer og springhaler, får ingen gift. Alligevel bør man vaske hænder efter kontakt med terrariet og ikke røre ved frøerne unødigt.

Temperamentet er ikke beskrevet for arten. Hannen kalder med en tikkende lyd og korte, skingre fløjt, mest morgen og aften, men også i løbet af dagen. Slægtens hanner forsvarer små territorier, så parvis holdning er den sikreste.

Læs mere: Foderdyr: hold og avl

Udbredelse og levested

Ameerega picta lever i Amazonas-egnene i Bolivia, Peru, Colombia og det vestlige og sydvestlige Brasilien. Typelokaliteten er området ved Santa Cruz i Bolivia. En isoleret bestand i Venezuela er måske en selvstændig art, og arten findes muligvis også i Paraguay. Udbredelsen går fra Amazonas' lavland op i foden af Andes.

Den er fundet i mange beskyttede områder, og bestanden er ikke truet. Lokalt trues den af landbrug og kvægdrift.

> **Oprindelig udbredelse:** Bolivia, Brasilien, Peru, Colombia og Venezuela.

LEVESTED

Ameerega picta lever i primær og sekundær tropisk skov i lavlandet og i bjergene, men også i skovkanter og forstyrrede områder. Den findes fra omkring 200 m op til 2.500 m over havet. Frøen opholder sig på skovbunden, i løvlaget og på døde grene.

Klimaet er varmt og fugtigt i lavlandet og bliver køligere med højden, og i de højeste dele af udbredelsen holder tågen luften fugtig. Hunnen lægger æggene på jorden, og efter klækningen bærer de voksne haletudserne til vand, ofte til midlertidige vandhuller.

Læs mere: Opdræt af haletudser

Pasning

TERRARIET

Der findes kun lidt viden om pasningen af *Ameerega picta*. Arten holdes kun sjældent, og den store højdeudbredelse gør det svært at sige, hvilket klima den enkelte bestand er tilpasset. Temperatur, luftfugtighed og foder nedenfor er de værdier, der anbefales for arten. Tallene for avl og opdræt er lånt fra slægtningen *Ameerega trivittata*, som er bedre kendt i fangenskab.

Et par kan holdes i et terrarie på mindst 60 × 40 × 40 cm. Arten lever på jorden, så gulvarealet tæller mest. Byg bunden bioaktiv med et drænlag af lerkugler, et net som skillelag og en fugtig plantejord af kokosfibre, bark og sphagnum, og læg et tykt lag løv øverst. Tilsæt springhaler og små isopoder, som spiser affald og giver ekstra føde.

Indret med rodstykker, korkbark, mos og bregner, så der er mange skjulesteder, og med få grene som udkigsposter. Låget skal have store ventilationsflader med net, så luften ikke står stille. *Allobates femoralis* og *Allobates zaparo* er andre jordlevende pilegiftfrøer fra Amazonas og har næsten samme krav til indretningen.

Læs mere: Luftfugtighed, sprøjtning og ventilation Læs mere: Terrarieopbygning og bioaktiv bund

TEMPERATUR

Hold terrariet på 21-25 °C om dagen, og lad temperaturen falde 3-4 °C om natten, til 18-22 °C. Udsvinget over året skal være lille, 1-2 °C. Frøer tåler varme dårligt: temperaturer over omkring 28 °C er farlige.

Stil terrariet uden direkte sol og uden for træk, og mål temperaturen med et digitalt termometer nede i terrariet. Kan terrariet ikke holdes under 26 °C om sommeren, skal det flyttes til et køligere rum. Der er ingen dokumenteret vinterhvile i fangenskab.

Læs mere: Vinterhvile og årstider

LUFTFUGTIGHED OG SPRØJTNING

Luftfugtigheden skal være 70-80 % midt på dagen og tæt på 100 % morgen og aften. Et regnanlæg eller en forstøver med timer er det nemmeste; ellers sprøjtes to til tre gange om dagen med osmosevand eller regnvand. Løvlaget skal være fugtigt, men må gerne tørre lidt op mellem sprøjtningerne, så der ikke opstår skimmel eller stillestående luft.

Bliver luften for tør, trækker frøerne sig i skjul, og huden tørrer ud.

VAND OG VANDKVALITET

Giv en lav vandskål med 1-2 cm vand, så frøerne let kommer op af den, og med sten eller mos i kanten. Skålen bruges af de voksne, når haletudserne skal sættes af. Brug osmosevand, regnvand eller afkloreret postevand, og skift det ofte.

Padder optager vand og stoffer gennem huden, så undgå sæbe, rengøringsmidler og klor. Skrub skålen med varmt vand uden sæbe.

LYS OG UVB

Lyset er først og fremmest til planterne: 10-12 timer om dagen med LED-lys med planteegnet spektrum. Det er ikke dokumenteret, at *Ameerega picta* har brug for UVB. Vælger du alligevel en svag UVB-kilde (Ferguson-zone 1), skal frøerne have tæt løv og skjul at trække ind under. Lyset må ikke opvarme terrariet.

Læs mere: Lys og UVB

FODER

Frøen lever i naturen af små leddyr. I terrariet består kosten af flyveløse bananfluer (*Drosophila melanogaster* og *D. hydei*), springhaler, små isopoder, mikrofårekyllinger, små voksmøllarver og sigtet engplankton. Voksne dyr tager *D. hydei* og små fårekyllinger.

Unger fodres dagligt, voksne tre til fire gange om ugen med så mange fluer, at de er spist op til næste fodring. Drys foderdyrene med kalk med D3 ved hvert måltid og med et multivitamin en til to gange om ugen. Hold egne kulturer af bananfluer og springhaler, så forsyningen er stabil.

Læs mere: Kalk, vitaminer og tilskud

ADFÆRD OG HÅNDTERING

Ameerega picta er dagaktiv og lever mest på jorden. Hannerne i slægten forsvarer små territorier, så et par er den sikreste holdform. Hold ikke to hanner sammen i et lille terrarie. Hvordan arten opfører sig i grupper, er ikke dokumenteret.

Frøerne bør ikke håndteres. Huden er tynd og tåler ikke sæbe, salt og creme. Skal en frø flyttes, så lok den ind i en ren, fugtet plastikbøtte, og vask hænder før og efter.

Avl

KØNSMODENHED OG KØNSBESTEMMELSE

Kønnene kan ikke skelnes sikkert på udseendet, men kun hannerne kalder. Alder og størrelse ved kønsmodenhed er ikke dokumenteret for arten; hos slægtningen *Ameerega trivittata* tager det omkring 12-24 måneder. Den nemmeste vej til et par er at starte med flere unger og lade dem finde sammen.

PARRING

Avl er ikke nærmere beskrevet for arten. Hos slægten kalder hannen på hunnen og fører hende til et skjult sted i det fugtige løv. En periode med mindre sprøjtning efterfulgt af kraftig sprøjtning kan sætte gang i ynglen. Giv frøerne et skjul på jorden, fx en halv kokosskal eller et stykke bark, hvor hunnen kan lægge.

ÆG OG HALETUDSER

Æggene lægges på jorden i løvlaget eller under et skjul. Antallet pr. lægning er ikke dokumenteret; boksens 15-40 æg er lånt fra *Ameerega trivittata*, som er langt større, så lægningerne er formentlig mindre. Efter klækningen bærer de voksne haletudserne til vand, ofte flere ad gangen.

I terrariet kan haletudserne tages ud og opfostres i små, rene beholdere med regnvand eller osmosevand. Giv fint haletudsefoder og alger, og skift vandet jævnligt. Holdes mange haletudser sammen, kan de æde hinanden, så hold dem adskilt.

METAMORFOSE

Klæktid og larvetid er ikke dokumenteret for arten. Boksens tal, klækning efter 15-22 dage og forvandling efter 40-90 dage, er lånt fra *Ameerega trivittata*.

Når forbenene kommer frem, skal haletudsen kunne komme op af vandet: sænk vandstanden, og læg et stykke kork eller bark, så den kan kravle op. Flyt den lille frø til et fugtigt opdrætsterrarie, når halen er næsten optaget.

OPDRÆT AF UNGER

De nyforvandlede frøer er små og skal have springhaler og de mindste bananfluer. Indret opdrætsterrariet som de voksnes med løv, skjul og en lav vandskål, og hold temperaturen stabil. Fodr dagligt, og støv foderet let med kalk og vitaminer. Vækst og alder ved flytning til de voksne er ikke dokumenteret.

Sundhed og typiske fejl

Pilegiftfrøer er følsomme over for varme, tørke og dårlig hygiejne. De vigtigste fejl er:

- For varmt eller for tørt terrarie. Frøerne bliver sløve, taber sig og mister farve.
- Beskidt vand i haletudsebeholderne, som giver svampe og sygdom.
- Foder uden vitamin- og mineraltilskud, som giver knogleproblemer og svage unger.
- Nye dyr, der bringer smitte med sig. Hold nyindkøbte frøer i karantæne en periode.

En sund frø har hel hud uden sår eller røde, irriterede områder, især omkring kloakken og på indersiden af bagbenene, og en tydeligt rund mave. Tegn på sygdom er hyppige hudskifter, en oppustet krop, sløvhed, manglende appetit og mat, tør hud. Isolér et sygt dyr, og søg hurtigt en dyrlæge med forstand på padder.

Læs mere: Karantæne og hygiejne

Spørg altid dine kloge bekendte

Vejledningen er et godt sted at begynde, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskellige, og meget af det vigtigste lærer man af dem, der har holdt arten i årevis. Tal med en avler, en erfaren holder eller en dyrlæge med forstand på krybdyr og padder, før du anskaffer dyret - og igen, hvis noget ser forkert ud.